in toto potvrdil a není proto dle toho, co bylo svrchu řečeno, další opravný prostředek proti rozhodnutí žal. úřadu ani ustanovením § 3 nař. z r. 1860 vyloučen. Žal. úřad připojil tudíž ke svému rozhodnutí n e s p r á v n é poučení o opravném prostředku — — — a je tedy rozhodnutí stiženo podstatnou vadou.

Č. 5437.

V o j e n s k é v ě c i. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: I. O právním postavení a kompetenci vojenské pensijní likvidatury v Praze. — II. Účetní nález vydaný touto likvidaturou ve věci zaopatř. požitků voj. jest rozhodnutím neb opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss, podléhá však ještě instančnímu přezkoumání ministerstvem Nár. obrany.

(Nález ze dne 1. března 1926 č. 4172).

V ě c: Malvína Sch. v Praze proti vojenské pensijní likvidatuře v Praze o vrácení přeplaceného důchodu vdovského.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: St-lka pobírala jako manželka nezvěstného a za mrtva prohlášeného setníka v záloze důchod vdovský a příspěvek na vychování dětí. Výnosem z 8. října 1924 upravilo mno tyto požitky definitivně, současně však ve smyslu § 45 zák. č. 76/1922 zastavilo od konce listopadu 1922 další výplatu důchodu vdovského s příslušnými drah. přídavky a příplatky a vyslovilo, že se upouští od vymáhání těchto požitků, pokud byly vyplaceny za dobu od 1. dubna 1922 jako dne vyhlášení cit. zákona do konce listopadu 1922. Zároveň nařídilo mno vojenské pensijní likvidatuře v Praze, aby stran neprávem vyplaceného vdovského důchodu od 1. prosince 1922 počínajíc zařídila, čeho třeba. Tento výnos mno byl podle správních spisů doručen st-lce dne 20. října 1924.

Výměrem z 30. října 1924 sdělila voj. pen. likvidatura v Praze st-lce, že na podkladě výnosu tohoto »provedla správnost« zaopatř. požitků, vyplacených st-lce až do konce června 1924 a zjistila, že jí bylo na důchodu vdovském a na drah. požitcích přeplaceno celkem 8491 K 41 h a vyzvala st-lku, aby přeplatek tento ihned vyrovnala.

O stížnosti, směřující pouze proti posléze uvedenému výměru voj. pens. likvidatury v Praze, uvážil nss toto:

Rozhodování o voj. zaopatř. požitcích přísluší mno. Toto min. jest mimo to nejvyšším řídícím a kontrolujícím orgánem hospodářsko-správní služby vojenské, jeho výkonným orgánem jest pak ve smyslu bodu 2 úvodu k čsl. služ. předpisu H — I — 1 ve věcech těchto voj. pens. likvidatura v Praze jakožto pomocný a min. podřízený úřad, jenž byl zřízen, aby nastoupil na místo voj. pens. likvidatur býv. branné moci se sídlem ve Vídni a v Budapešti, které byly povolány, aby na zákl. poukazů býv. min. války samostatně likvidovaly voj. zaopatř. požitky a pohledávky voj. eráru proti osobám k požitkům těm oprávněným (§ 2 al. 1, § 3 al. 1, § 21 al. 3 a § 23 al. 4 instrukce býv. min. války 15 odd. č. 300 z r. 1911 resp. č. 571 z r. 1913). V této své funkci jest voj. pens. likvidatura v Praze oprávněna a povinna ve smyslu § 8 č. 7 cit. služ. předpisu H — I

— 1, jímž byl nahražen § 23, odst. 2—5 rak. služ. předpisu 0—1 (Oek.-adm. Dienst) a č. 8 prov. předpisů ke služ. knize rak. K — 1 (Aufrechnungsbedeckungen etc.) vydati straně účetní nález, zjistí-li při likvidování, že strana obdržela požitky, které jí právem nepřináležely a vyzvati ji k vrácení v hotovosti, po případě vyrovnati předepsanou částku při nejbližší výplatě srážkou. Jest tedy voj. pens. likvidatura v této své funkci úřadem správním a poněvadž účetní nález jí vydaný jest způsobilý zasáhnouti do subj. práv strany, k jichž ochraně jest dle § 2 zák. o ss povolán nss, jest jej považovati za opatření ve smyslu tohoto zákonného ustanovení. Podle § 8 č. 8 zmíněného služ. předpisu H — I — 1 má však příjemce právo proti účetnímu nálezu podati odpor (rekurs) služebním postupem na příslušnou instanci vyšší, pravidelně na indendanci zem. voj. velitelství, v daném případě však na mno, jemuž voj. pens. likvidatura jediné podléhá a které jest, jak shora uvedeno, nejvyšší instancí ve věcech voj. hosp. správní služby.

Účetní nález vydaný voj. pens. likvidaturou jakožto opatření ve smyslu § 2 zák. o ss není tedy opatřením konečným i je stížnost podaná proti němu na nss ve smyslu § 5 zák. o ss nepřípustna.

Č. 5438.

Učitelstvo (Slovensko): I. * Ženatý učitel národní školy, exponovaný z Čech na Slovensko, není po dobu účinnosti výnosu školského referátu v Bratislavě z 5. srpna 1921 č. 561 pres. zbaven nároku na diety ve zvýšené výměře pro ženatého již proto, že manželka jeho rovněž jako učitelka na Slovensko exponovaná požívá také diet. — II. Mají »slovenské diety« povahu drahotních přídavku?

(Nález ze dne 2. března 1926 č. 3972).

Prejudikatura: Boh. 3457 a 3646 adm.

Věc: Václav J. v Č. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o diéty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, učitel obecné školy v Č. v Čechách, fungoval jako správce státní školy ludové v K. na Slov., v této vlastnosti požíval diet ve výměře pro ženatého v částce 40 K denně; jeho manželce Marii J., rovněž učitelce v Č., která na základě zákona z 19. října 1919 č. 605 Sb. rovněž působila na stát. ludové škole v K., diety povoleny nebyly. Když však rozhodnutí žal. úřadu ze 13. března 1923, odpírající st-lově manželce diety, bylo nálezem nss-u Boh. 3646 adm. zrušeno podle § 7 zák. o ss, přiznal sice žal. úřad st-lově manželce rozhodnutím z 10. září 1924 denní diety od 1. září 1920 do 31. prosince 1920 po 28 K a od 1. ledna do 30. června 1921 po 30 K, vyslovil však v důsledku toho rozhodnutím nyní naříkaným z 9. října 1924, že st-li v jeho býv. vlastnosti správce stát. školy ludové v K. ve smyslu bodu IV. posl. odst. výnosu referátu z 5. srpna 1920 č. 561 pres. nepřísluší diety pro ženatého denně 40 K, poněvadž manželce st-lově byly za dobu od 1. září 1920 do 30. června 1921 diety přiřčeny. Žal. úřad zrušil tedy vyplácení st-lových diet ve